

[Gudme.]

sig til det oprindelige radikale forslag. Nej, ikke i så henseende; yderlighederne består i de uhyrligheder, fru Kirsten Jacobsen fremkommer med i sin kritik af det, forligspartierne er nået frem til. Holder man dem sammen med de uhyrligheder, hr. Sigsgaard opvarter med, må jeg stadig sige, at jeg tror, vi holder kursen, at jeg tror, vi har fundet balancen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man citerer, hvad andre ordførere har sagt, er det en fordel, at man i hvert fald citerer rigtigt. Det, jeg sagde ved forslaget første behandling, var, at jeg ligesom venstres ordfører — og nu citerer jeg ordret — håber, at det radikale venstres forslag får en meget hurtig og velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Gudme, konkluderede mit indlæg ganske rigtigt med at sige (Folketingstidende 1975-76 sp. 1113):

„... jeg forstod også på fru Kirsten Jacobsens tilkendegivelse, at hvis vort forslag kan være en fællesnævner, vil man fra fremskridtspartiets side støtte denne fællesnævner.“

Det var det, der blev sagt ved første behandling, det er det, vi står ved i dag, og så skal man ikke prøve på at udlægge det på andre måder.

Henning Philipsen (SF):

Fru Kirsten Jacobsens opfattelse af, hvad socialisme er, skal jeg naturligvis lade stå ganske uanfægtet — vi andre har en helt anden opfattelse af, hvad socialisme er — men når fru Kirsten Jacobsen dernæst bevæger sig over i grøften og kalder andre ting tåbeligheder i modsætning til, hvad der er socialistisk, kan jeg da ikke være uenig med hende. Jeg kan altså forstå på fru Kirsten Jacobsen, at hun mener, socialisme og tåbeligheder er uforenelige modsætninger, medens det sidste i hvert fald til gengæld ikke er tilfældet, når det drejer sig om hendes eget parti. Det skal jeg naturligvis overlade til hende selv at bedømme.

Hr. Knud Damgaard beskæftigede sig med, hvad Lejernes Landsorganisation havde udtalt, og i den anledning vil jeg tillade mig at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at hr. Knud Damgaard såvel

som alle vi andre må være klar over, at de resolutioner, folketingets boligudvalg får fra lejerne, fra enkelte lejere såvel som fra lejerorganisationer fra hele landet, ikke just er hyldestelegrammer; det kan være, hr. Knud Damgaard opfatter dem som sådan, men jeg har nærmest opfattelsen af, at det er protester mod det, man nu bevæger sig ind på i forbindelse med dette miniboligforlig. Det synes jeg man skulle lægge mærke til, når man vil tage lejerbevægelsen til indtægt for det miniboligforlig, man nu er i gang med her.

Til sidst skal jeg bare sige til hr. Gudme, at hverken gennem alt det, hr. Gudme sagde før, eller af andre ordførere fra dette forlig er det blevet bestridt, at der bliver tale om gevinster, måske store, måske enorme gevinster, for dem, der vil være i stand til at sælge ejerlejligheder. Der bliver tale om store gevinster. Det er derfor, jeg på et tidligere tidspunkt af dagen gratulerede hr. Gudme med hans indsats i så henseende, og bare ved at se på hans ansigt nu føler jeg mig overbevist om, at jeg har ret i det, jeg sagde. Det, det drejer sig om, er, at der bliver tale om store gevinster for dem, der vil være i stand til at sælge ejerlejligheder, og ikke noget som helst andet. Her er en ganske klar forskel i holdningen hos hr. Gudme og mig, idet jeg mener, det ikke skulle være tilladt. Det er der ikke noget at gøre ved, det må vi se at leve med, selv om jeg skal indrømme, det er svært for mig at leve med det, for man vil komme til at opleve gevinster, som efter min mening ganske simpelt er uantagelige, og som lejere kommer til at betale.

Hr. Gudme sagde endelig, at de lejere, der bor i deres lejlighed med hjemmel i den gældende lejelovgivning, kunne være trygge, fordi de ganske enkelt ikke kunne tvinges ud af deres boliger. Det er fuldstændig korrekt. Men det ændrer jo intet ved de — hvis forretningsordenen havde tilladt mig det, ville jeg have sagt forbandede — metoder, som anvendes af husejere for at få folk jaget ud af deres lejligheder, så man bagefter kan sælge dem som ejerlejligheder, for det er jo sandheden. Hvis hr. Gudme vil nægte det, ved jeg, at hr. Gudme taler mod bedre vidende. For vi er jo nogle stykker både dér, hvor hr. Gudme kommer fra, og hvor jeg kommer fra, som ved, hvad lejere er udsat